

3. Nem már a pogány jelek,
Hanem kettős keresztnek
Magyaroknak
Zászlóikon lobognak
Érdemi így ragyognak
Szent Istvánnak.

4. Isten maga Nevekre
Vigyáz ditsőségekre
Magyaroknak
A midőn örömökre
Koronát küld fejére
Szent Istvánnak.

5. Hogy fundálván országot
Nyerné állandóságát
Magyaroknak,
Máriának szentelé
S ez igen jeles tette
Szent Istvánnak.

6. Szent István mint jó atya
Ügyét most is folytattya
Magyaroknak
Legyünk mi is fiaí
Tisztelő hív Szolgái
Szent Istvánnak.

Magyar Zoltán

A kickófalvi Szent István szobor

A Honismeret címlapját díszítő képen szoborcsoport látható. A középső alak Szent István magyar királyt ábrázolja, kezében a Szűz Máriának felajánlott koronával, mellette pedig Szent Péter és Szent Pál apostolok állnak. Ezeknek a szobroknak különös történetük van.

Az előző, Magyar Zoltántól való írásból kiderül, hogy *Kickófalva* (Steckán, Tejčani) Románvásártól Ény-ra, Szabófalva szomszédságában lévő település katolikus templomának évszázadokon át Szent István király volt a védőszentje. Ezt egyébként román források is megerősítik; 1679-ből való dokumentum szerint Stejčani búcsúját augusztus 20-án tartják. A múlt század végén lakossága 251 fő volt, többségében magyar (*Lahovari*: Marele dicționar... V. Buc. 1902. 597. old.).

Kickófalva régi templomát (a legutóbbi valószínűleg az 1870-es években épült) az 1930-as években lebontották, helyette újat építettek, amit már nem Szent István, hanem Szent Teréz tiszteletére szenteltek. A régi templomban lévő szobrokat egy időre elhelyezték ugyan az új templomban, de aztán, föltehetően az 1980-as évek elején, kidozták onnan, Szent István király valami raktár féle lomtárban porosodott, Szent Péter és Szent Pál társaságában.

1991-ben jártam először Kickófalván, s megismerkedtem *Dim Petru* nyugdíjas közgazdással, a falu talán utolsó, magyarul tudó emberével. Megmutatta, hogy az egykori kickófalvi templom helyén, a libalegeltetőként használatos labdarugópálya szélén, önszorgalomból emléktáblát készített. Elkertelt egy kb. 5x5 méteres részt, kövekből barlangfélélet épített, s abban – mint a címlapon látható – elhelyezte az egykori templomban lévő, szépen átfestett szobrokat. A bekerített helyet beültette virágokkal és rendszeresen gondozta. Könnyen megtehetette, mert háza csak párszáz méternyire állott az emlékhelytől.

Később az állam is „mértányolta” *Dim Petru* kezdeményezését: a szobrokat őrző sziklaboltív mellé román nyelvű emléktáblát helyeztek, amelyen a falu „első” említése olvasható (1604), de arról nem szól ez a tábla, hogy a település lakói magyarok voltak. Egy asszony 1996-ban elmondta nekem, hogy Szent István napján – a moldvai időszámításban szeptember elején – misézni szoktak a szobrokat rejtő emlékhelyen, a libalegelő szélén.

Dim Petru nem sokáig gyönyörködhetett az általa létrehozott Szent István-kertben, mert 1994-ben meghalt. De hogy pontos tudatában volt munkájának értelmével, azt világosan mutatják magnetofonszalagon őrzött, önérzetes szavai:

– *Ijén hosztam ki Szentiszánt a temlecből!*

Halász Péter